મુશકીલાત.

હકીકત ભાગ ૧ લો

રડવા, કુટવા, અને પીટવા વીશે.

૧૦,૦૦૦.] હીજરી સન ૧૩૩૮ મોહરમ. [આવૃતી પહેલી.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર—

શ્રીમાઇલી સાહિત્ય ઉતેજક મંડળ તરફથી

નુરમામદ બાબુલ ઉનાવાળા.

આ બુક મેનેજર વલીભાઇ નાનજીએ ધી ખોજા સીન્ધી પ્રીં૦
૧૧૭, પાલખી મહોલા, મુંબઇ નં. ૯ માં ઇસમાઇલી સ
ઉતેજક મંડળ તરફથી મી૦ નુરમામદભાઇ બાબુલ
ઉનાવાળા માટે છાપી, અને નુરમામદભાઇ બાબુલ
ઉનાવાળાએ પાલખી મહોલો, જગશી વીસરામના
માળા, મુંબઇ નં૦ ૯ માંથી પ્રસીદ્ધ કરી.

૭૮૬

મુશકીલાત.

વિનંતિ.

ઝરત નબી મોહમ્મદ મુસ્તફા (સ૦) વ પવિત્ર ઇમામો
(અ૦) ના હુકમ વિરૂદ્ધ ચાલતા કેટલાક બધુઓ,
અને તેઓને ચલાવનારા માનનીય
“મુજતહેદો” વ “આલેમો” પ્રત્યે
એક નમ્ર વિનંતિ.

મોહરમહુલ મુબારકમાં કરવામાં આવતા “માતમ” અને “રડવા” ના અવાજે તથા “કાળા કપડા” પહેરવાની રૂઢીઓ એ નીચે જણાવેલી “હદીસો” થી ખીલાફ છે ? કે નહી, અગર ખીલાફ છે

તો અટકાવ કરો, અને જો વાજબી ઠરી શકે તો, આપણા પાક નબી (સ૦) અને ઇમામો બરહકના ફરમાનોનું ઉલ્લંઘન થતું ન હોય, અને "રડવા, કુટવા તથા કાળા કપડા" પહેરવાની રસ્મો કાયમ રહી શકતી હોય તો, ખુલાસો બહાર પાડીને "મુશ્કીલાત" દુર કરશો.

ચેતવણી.

(નીચે આપેલા નામની કીતાબમાં લેખકે ચેતવણી આપી છે કે)—

"યેહ કીતાબ ખાસ મઝહબે ઇશનાઅશરીયાકી હયે, લીહાઝા આમ ઇત્તલાએ દી જાતી હયે કે અહેલે સુન્નત ન દેખે.

કીતાબનું નામ.

(ઇસ્તબાહર રસુમ—બ કલામીલ માઅસુમ.)

(I સફા ૩૦૪ થી ૩૦૫.)

(લખનાર—સઇયદ મોહમદ મુરતઝા સાહેબ જોનપુરી.)

હઝરત ઈમામ જાફરે શાદેક (અ૦) નું ફરમાન.

વસાયેલ અશશિઅઆમે હયે કે:—

ફરમાયા જનાબ સાદેક (અ૦) ને ફરમાયા કે—શુમાર નકર ઉસ મુસીબતકો—મુસીબત જીન પર તુમે સબ્ર અતા કીયા ગયા, ઓર ખુદાસે મુસ્તહક સવાબ હુવા, બલ્કે મુસીબત વોહ હયે જીસમે સાહેબે મુસીબત અજરો સવાબસે મહરૂમ રહે, જબકે સબ્ર ન કરે, વકતે નુજુલ મુસીબતકે.

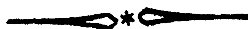
ઓર ફરમાયા કે—જો શખ્સ હાથ મારે અપની રાન પર વકતે મુસીબતકે, તો અજરો સવાબ ઉસકા હબ્ત હો જાતા હયે।

હઝરત અલી (અ૦) નું ફરમાન.

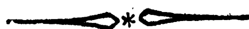
ફરમાયા અમીરૂલ મોઅમેનીન (અ૦) ને કે સબ્ર બકદર મુસીબત હોતા હયે, ઓર જો શખ્સ હાથ મારે અપની રાનુ પર વકત મુસીબતકે તો સવાબ ઉસકા હબ્ત હોગા—

૯૦ ઈમામ મોહમ્મદ બાકર (અ૦) નું ફરમાન.

ફરમાયા ઇમામ મહમદ બાકર (અ૦) ને કે બેતાબી ચિલ્લાના ઔર હાથે વાયે કરના ઔર તમાચે મુંહ ઔર સીના પર મારના ઔર પેશાનીકે બાલ નોચના હયે, ઔર જો શખ્સ કે માતમ બરપા કરે તો ઉસને સબ્રકો તરક કીયા ઔર બે રાહ ચલા !!!

૬૦ રસુલીલ્લાહ (સ૦) નું ફરમાન.

ફરમાયા જનાબ રસુલે ખુદા (સ૦) અ૦ ને કે માતમ બરપા કરના અમલે જાહેલીયતસે હયે.

* * *

ફરમાયા જનાબ રસુલે ખુદા (સ૦) ને જનાબ ફતમાસે ફરમાયા કે--જબ મયે મર જાઉં તો મેરે લીયે મુંહકો ખરોશ ન કરો, ઔર બાલ ન બીખારો, ઔર હાયે વાયે ન કહો, ઔર મેરે લીયે માતમ ન બરપા કરો. ફીર ફરમાયા કે યે વહી "માઅરૂફ" હયે જીસકો ખુદા અપની કીતાબમેં ફરમાતા હયે !!!

વલા યઅસીઅક ફી માઅરૂફીન.

આયત.

હ૰ ઇમામ જાફરે સાદેક (અ૰) નું ફરમાન.

—*—

સાફીમેં ઇસી આયતકી તફસીરમેં જનાબ સાદેક (અ૰) સે મનકુલ હયે—ફરમાયા એક હદીસમેં કે, જબ ઔરતેં વાસ્તે બઇયત જનાબ રસુલે ખુદા (સ૰) કે આઇ તો એક ઔરતને કહા કે—"વો મઅરૂફ વ નેકી કયા હયે, જીસ્કા ખુદાને હમેં હુકમ દીયા હયે કે આપકી મઅસીયત ઉસ્મે ન કરે !"

ફરમાયા વોહ યેહ હયે કે—"રૂખસાર પર તમાચે મારો, ઔર મુંહ પર ખરાશ ન કરો, ઔર બાલકો ન નોચો, ઔર ગીરેબાન ચાક ન કરો, ઔર કપડે સીયાહ (કાળા) ન પેહનો, ઔર હાયે વાયે ન કરો" પસ બઇયત કી જનાબે રસુલે ખુદા (સ૰) ને ઇન્હી ઉમુર પર.

હ૦ ઈમામ જાફરે સાદેક (અ૦) નું ફરમાન.

જનાબ સાદેક (અ૦) સે મનકુલ હયે—ફરમાયા કે—"મઆરૂફ" યે હયે કે, ગીરેબાનકું ચાક ન કરે, ઓર રૂખસાર પર તમાચે ન મારે, ઓર હાય વાય ન કરે, ઓર ન હયેરે પાસ "કબર" કે, ઓર સીયાહ (કાળા) કપડે ન પેહને, ઓર ન બાલ બીખેરે.

મોહરરમમાં કુટવું પીટવું શા માટે!

(મશનવી—મઉલાના રૂમી ઉપરથી.)

ગુફત આરે! લેકકો દ્અોરે યઝીદ!
કે આસ્ત માગમ ચે હર [illegible] રસીદ

આરમ કોસં આં ખસારતરા બદીદ
બોદ્દો કરદાં ઇન હીકાયતહા શુનીદ
ખુફતહ જુદ્દસ્તીદ તા અકનુન શુમા
તા કનુન જામી દરીદ અઝ ગીજા
પંસ અજા બર ખુદ કુનીદ અયે ખુફતગાં
જાં કે બર મરગીસ્ત ઇન ખ્વાબે ગીરાં !
રૂહે સુલતાની જ ઝીન્દાની બજસ્ત
જામા ચું દરયમ બચું ખાનેમ દસ્ત !
ચું કે ઇશાં ખુસરવે દીં બુદહ અંદ !
વક્ત શાહી શુદ જો બગુજસ્ત બંદ !
સુયે શાહ રવાને દોલત તાખતન્દ !
કુન્દે વ જંઝીર રા અન્દાખતન્દ !
દરબારે મલકત વ ગહે શાહનશાહી
અસ્ત યક જરરા અઝીશાં આગહી !
વરના આગાહે બરવ ! બર ખુદ ગીરી
જાં કે દર ઇન્હારો નફ્સે મજાઝી

બર દીલો દીને ખરાબત નવહા કુન !
ચું નમી બીનદ જુઝ ઈન ખાકે કોહન !
દર હમીં બીનદ ચેરા ન બુવદ દીલેર !
પુશ્ત દારદ ! જાંન સિપારદ ! ચશ્મે સેર !
દર રૂખત કુ અઝ પયે દીં ફરરૂખી !
ગર બદીદી બેહરે કુ કફ્ફે સખી !

(જીલ્લદ શશમ.)

તરજુમો—લેકીન યે બતા કે—યઝીદકા દઓર કબ હુવા ? ઓર યે ગમ કબ હુવા ? ઓર ઇતની દેરમેં યહાં કયેસે પોહચા, જો અઘે થે ઉન્હુને ઉસી જમાનેમેં ઇસ જીયાનકારીકો બ ચશ્મ ખુદ દેખા, ઓર જો બેહરે બજુઝ થે ઊન્હુને યે હીકાયતે સુની, ઓર તુમ અભી તક સોતે રહે. અબ ખબર હુઇ જો માતમસે કપડે ફાડે, બસ એ ગાફેલો ન તો અપને મુંહ પર માતમ કરો, ઇસ સબબસે કે યે ખ્વાબ ગીરાંન-

તુમ્હારે એક બહોતહી બડા મરગ હયે ! મસ્લન એક બાદશાહકી રૂહ એક જીન્દાનમેં મુકયદ થી, વો છોડી ગઇ. અબ બતાવ યે વકત ખુશીકા હયે ? યા કપડે ફાડને, હાથ ચાબનેકા, ઓર હરગાહકે યેહ ગુજરગવાર સુલતાનેદીન કે થે, ઓર ઇનકે બંદ કેદકે તોડ ગયે તો અબ ખુશી કરના ચાહીયે યા ગમ ? યે તો ઇસ કેદસે છુટકે પરદેશે દઓલત તક પોંહચે, ઓર કુન્દ યાને કાઠ વ જંજીર ફેંક દી. અબ ઉનકે મુલુકકા દઓર હયે ઓર વકતે શાહેનશાહી જો કર રહે હયે, તો ઉનકે હાલસે કયા ખબર ? અગર જરા ભરભી ખબર હયે, તો ઉનકે દઓર શાહનશાહીસે સચ જાનેગા, ઓર અગર ઉનકે હાલસે આગાહ નહી હયે, તો અપને ઉપર રો કે ડર મુનકેર નકીર વ મેહશરકા હયે—લા બુરમ અપને દીલ ખરાબ દીન પર રો પીટ, નગહા કર કે દીલ તેરા સીવા ઇસ ખાકે કોહન, ઓર કુછ નહી દેખતા ઇસી જીસ્મ ખાકીકા ગીરફતાર હયે તો દીલ તેરા કયું નહી ગ—પુસ્તદાર અયે મદદવાલા, ઓર જાન નિસારો સગેરે ચશ્મ કયું

ફરરૂખી દીનકી તેગી સુરતમેં કહાં હયે ઇસ લીયે કે અગર
વો યે દરયા દેખનેકા હયે, તો ઉસે કયસે માન લીયા જાયે ?
અપને કફ કી સખાવત દીખા, તો જાના જાયે, કે જરૂર
દેખા હુવા હયે !

(દફતર છઠા. સફા ૬૪.)

૯૦ ઈમામ હુસેને કુટવા પીટવાની કરેલી સખ્ત મનાઈ.

(કીતાબે રોજતુશ શોહદા ઉપરથી.)

દેખો અલ કીસ્સે જબ હજરત શહેનશાહ !
ઉઠા હુયે સબ હરમમેં શોર ઓર આહ !
ભી આયા હોશ તો સબકો બુલા કર !
કહે હુયે પાસ અપને બેઠલા કર !
તુમ સબ હુયે નબુવ્વત કે હરમકે !
જીયાદા સુ વલે હુરમત શરમકે !
સદા અસમતસું તુમના પરવરશ હુયે !
ગમે ! ગુસ્સા ! તુમારા નીત ખુરશ હુયે !
તુમેં હર હાલ હકકો યાદ કરના !
ન રોકર દુશમનાંકો શાદ કરના !
ખુદાકે દોસ્તાં પર નીત બલા હુયે !
બલામે દોસ્તાં કો નીત જીલા હુયે !

C720

૧૧

ન રોના તુમ બલામેં અચ્છે સાબીર !
સવાબે સાબેરાં હયે હસ્તું બાહીર !

*   *

કહે મજીલાને સચ હયે તુમ ગરીબાં !
ખીજાસું બાગકે જુ અંદલીબાં !

તુમેં મજબુર ઓર બેકસ હયે સારે !
જંગલમેં પડકે હયેરાં હયે બીચારે !

વલે હકકા કજા ફેરા નહી કીન !
નહી હયે કુછ ઈલાજ અપના સબર બીન !

કરે કીયા બા વજુદ ઉસકે તુમેં સબ !
મેરે ગમમેં હોવેંગે મુબતીલા સબ !

નસીહત એક સુનો તુમ કાન ધર કર !
રોઓ હરગીજ તુમ મેરે મરે પર !

ન બાએ ફાડના કો મોંહકો નોંચો !
ન બાલાં ખોલ કર સીને ખરોંચો !

નહી કરતા હું તેનેકો મને મેંઇ !
વલે તુમના કો યે શેવા ભલા નઇ !

કે ચું કરના નહી રસમે સઆદત
યે હયે સબ જાહેલોંકી રસમો આદત
મુનાસબ નહિ હયે યેહ એહલે વફાકો
ન ભાતા હયે ખુદા ઓર મુસ્તફાકો

રોજતુશ શોહદ

મજલસ નવમી. પેજ ૧૪૧.

હઝરત ઈમામ હુસેનનું પ્રાક્રમ

સો હલકા કરકે સબ ફુજજાર યો ફેર
ખડે શેરે ખુદાકે શેરકો ઘેર

કડી સબ જોડ કર ભાલેસું ભાલા !
કીએ યો ગીદ જ્યું સુરજપે હાલા !